

Визначальною прикметою сучасного світу стали надзвичайно швидкі і глибокі перетворення всіх боків соціально-економічного життя, зумовлені як фундаментальними технологічними інноваціями, так і колосальними соціокультурними зрушеннями глобального масштабу. Разом узяті, вони започаткували нову еру глобального транзиту – переходу до якісно нової світової економіки майбутнього: економіки сталого розвитку; економіки, що не підкорює природу, а розвивається в органічному поєднанні з нею; економіки, яка є інклюзивною і базується на знаннях та розвинених гуманітарних засадах; економіки, в якій людина – не просто фактор виробництва, робоча сила, а головна мета розвитку.

У цьому масштабному глобальному переході ми знаходимося у початковій фазі, але він вже робить абсолютну більшість країн світу своєрідними «перехідними економіками» – не в прийнятому в 1990-х роках сенсі (перехід до ринкової економіки), а в сенсі формування якісно нової структури економіки. Ці зміни не є простим і безболісним процесом, що розвивається рівномірно і поступово, створюючи для всіх однакові можливості та гарантії успіху. Навпаки, цей процес є надзвичайно суперечливим і конфліктним, повний невизначеностей і альтернатив, не лише поступальних, але й реверсивних тенденцій, які останнім часом навіть примножуються. Він, напевно, не лише висуне на авансцену світового розвитку нових лідерів, які найкраще опанували та опанують у майбутньому новітні технології і нові принципи організації соціально-економічної діяльності, дадуть найефективніші відповіді на суспільні очікування, що зазнають істотних змін. Цей перехідний процес породжує величезні виклики для всіх без винятку країн світу і, скоріш за все, призведе до деградації неефективних, неінноваційних економік, не здатних знайти відповіді на ці виклики.

Для країн, які за останню чверть століття здійснили перехід до ринкової економіки, у глобальному контексті фундаментальних структурних змін в економіці відкриваються і безпрецедентні можливості, і колосальні ризики. Реалізація можливості в разі успіху вирватися в лідери світового розвитку, як це демонструють Китай, Республіка Корея та деякі інші країни Східної Азії, потребують цілеспрямованої державної політики розвитку та активних інновацій на всіх рівнях суспільства. Ризики ж пов'язані не лише з можливими помилками, але насамперед з відсутністю належної реакції суспільства, влади та бізнес-еліт на нові вимоги часу.

Центр Разумкова звертався в минулому до досліджень макроструктурних зрушень, реалізувавши спільно з польськими партнерами в 2004р. дослідницький проект і видавши українською та англійською мовами книгу «Макроструктурна політика і ринкова трансформація: досвід Польщі та України» Її основні висновки зберігають актуальність і сьогодні. Це нове дослідження продовжує зазначену лінію аналізу, але в новому ракурсі глобальних структурних змін і викликів для національного розвитку.